

بیماری آسم

ناهید مجیدی¹، عصمت دانش²، ملکه مشهدی فراهانی³

1- کارشناسی ارشد، روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران

2- استاد تمام، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران

3- دانشیار، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران

چکیده فارسی

هدف: هدف پژوهش حاضر، تعیین رابطه بین اضطراب و نوع راهبرد مقابله با استرس، با شدت بیماری آسم و کیفیت زندگی مبتلایان به آسم با این مفروضه که بیماری آسم از سطح اضطراب و راهبرد مقابله افراد تأثیر پذیرفته و بر سطح کیفیت زندگی اثر می‌گذارد، بود. روش: روش پژوهش همبستگی و جامعه آماری، شامل کلیه مبتلایان به آسم مراجعه‌کننده به بیمارستان حضرت رسول (ص) در فروردین و اردیبهشت سال 1393 به تعداد 110 نفر بودند که با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، و بر اساس ملاک‌های ورود و خروج، تعداد 60 نفر بیمار مبتلا به آسم انتخاب شدند. ابزار پژوهش: داده‌ها با پرسشنامه اضطراب بک، پرسشنامه راهبردهای مقابله‌ای بیلینگز و موس، پرسشنامه کیفیت زندگی مبتلایان به آسم و مقیاس جهانی تعیین شدت بیماری آسم (GINA) جمع‌آوری، و با روش همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چند متغیره تحلیل شدند. یافته‌ها: نتایج نشان داد اضطراب و راهبرد مقابله هیجان‌مدار می‌توانند شدت بیماری آسم و سطح کیفیت زندگی بیماران مبتلا به آسم را پیش‌بینی کنند و البته سهم اضطراب در این پیش‌بینی، قوی‌تر از سهم راهبرد مقابله هیجان‌مدار می‌باشد. نتیجه‌گیری: از آنجا که سطوح بالای اضطراب و نوع راهبرد مقابله با استرس، بر شدت بیماری آسم تأثیر می‌گذارد، لذا بررسی وضعیت روانشناختی افراد مبتلا به آسم و ارائه آموزش مدیریت استرس و مهارت‌های مقابله مؤثر و مستله‌دار، به منظور بهبود پیامد بالینی آسم و افزایش کیفیت زندگی مبتلایان، ضروری به نظر می‌رسد.

کلید واژه‌ها: بیماری آسم، اضطراب، راهبرد مقابله با استرس، کیفیت زندگی.